

บทที่ 1

บทนำ

ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

จากผลการดำเนินงานตามแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติของรัฐบาลตั้งแต่ฉบับที่ 1 ถึง 5 ที่ผ่านมานั้น จะเห็นว่าอุตสาหกรรมต่าง ๆ ได้มีการขยายตัวรวดเร็วและเพิ่มบทบาทในระบบเศรษฐกิจส่วนรวมมากขึ้นเป็นลำดับ โครงสร้างของภาคอุตสาหกรรมได้เปลี่ยนไปจากระบบการผลิตอย่างง่าย ๆ ไปสู่ระบบที่ใช้เทคโนโลยีสมัยใหม่มากขึ้นในระบอบสุดท้ายของแผนพัฒนา ฉบับที่ 5 มูลค่าผลผลิตในภาคอุตสาหกรรมจึงมีสัดส่วนใกล้เคียงกับผลผลิตทางภาคเกษตรกรรม (สมชาย กฤษสวนสมบัติ 2530 : 356) อย่างไรก็ตาม แม้ภาคอุตสาหกรรมได้มีการขยายตัวในระดับที่สูงมาก แต่ความเจริญของภาคอุตสาหกรรมบางสาขายังไม่ได้มีส่วนในการช่วยแก้ไขปัญหาด้านเศรษฐกิจโดยส่วนรวมของประเทศ เท่าที่ควร ประกอบกับนโยบายและมาตรการบางประการยังไม่เอื้ออำนวยให้การพัฒนาอุตสาหกรรมเป็นไปในทิศทางที่สอดคล้อง และเหมาะสมกับปัญหาพื้นฐานทางเศรษฐกิจของประเทศเท่าใดนัก อีกทั้งในบางขณะได้เกิดภาวะเศรษฐกิจผันผวนทั้งภายในและภายนอกประเทศ เกินกว่าที่คาดหมายไว้ เช่น การเพิ่มขึ้นของราคาน้ำมัน การเกิดวิกฤตการณ์ด้านการเงินระหว่างประเทศ ภาวะเศรษฐกิจทั่วโลกชะงักงันอย่างยาวนาน ภาวะการค้าและตลาดของโลกในปัจจุบันเต็มไปด้วยการปกป้อง การกีดกัน และการอุดหนุน เพื่อคุ้มครองผู้ผลิตภายในประเทศของคน ภาวะการณ์เช่นนี้ได้ส่งผลให้สินค้าอุตสาหกรรมไทยซึ่งมีอยู่ไม่กี่ประเภทที่เคยส่งออกได้มากเริ่มประสบปัญหาการกีดกันการนำเข้าจากประเทศผู้ซื้อ เช่น อุตสาหกรรมสิ่งทอ อุตสาหกรรมอาหารกระป๋อง โดยเฉพาะอย่างยิ่งในช่วง 3-4 ปี ที่ผ่านมานโยบายกีดกันทางการค้าของต่างประเทศ เช่น ฟาร์มแอคของสหรัฐอเมริกาผลกระทบมากพอสมควรต่อการจำหน่ายสินค้าทางการเกษตรของไทย ซึ่งมีผลทำให้ราคาพืชผลหลัก เช่น ข้าว ข้าวโพด มันสำปะหลัง และน้ำตาล มีราคาคงค้างลงอย่างมาก ในขณะที่เดียวกันประเทศที่เคยเป็นลูกค้าสำคัญ ๆ ของไทยหลายประเทศ อาทิ ประเทศจีน ประเทศอินโดนีเซียสามารถปลูกพืช

หลักได้มากขึ้น และยังไปกว่านั้น บางประเทศก็ยังสามารถสิ่งสินค้าทางการเกษตรไปขาย
 แข่งกับประเทศไทยอีกด้วย ด้วยเหตุนี้เองจึงทำให้ช่องทางการจำหน่ายสินค้าทางการเกษตร
 เป็นไปด้วยความยากลำบากและนับวันการแข่งขันในตลาดก็จะต้องทวีความรุนแรงยิ่งขึ้น
 (สุนิสา พัทธศรีเพียงจันทร์ 2531 : 1)

ในขณะที่เดียวกันจะเห็นว่าอุตสาหกรรมการท่องเที่ยวได้กลับกลายเป็นความหวังใหม่
 ของระบบเศรษฐกิจไทย ที่จะช่วยให้เศรษฐกิจได้ขยายตัวอีกต่อไป ทั้งนี้เพราะภายใต้
 สภาพการณ์ทางเศรษฐกิจของโลกที่มีความผันผวนขึ้นลงตลอดเวลา และได้ส่งผลกระทบต่อ
 ระบบเศรษฐกิจของประเทศไทยในด้านการส่งออกซึ่งต้องเผชิญกับปัญหาการค้าสินค้าค้ำค้ำและ
 การกีดกันทางการค้าอย่างรุนแรง ซึ่งมีผลทำให้รายได้เงินตราต่างประเทศจากการส่งออก
 สินค้าหลัก ๆ ของไทยมีแนวโน้มจำกัดตัวลงดังกล่าวนั้นแล้ว แต่การท่องเที่ยวซึ่งถือได้ว่าเป็น
 สินค้าใหม่กลับไม่ได้รับผลกระทบกระเทือนแต่อย่างใดเลย แต่กลับได้ช่วยผ่อนคลาย
 ภาวะความตึงเครียดทางเศรษฐกิจ และทางด้านการเงินระหว่างประเทศตลอดมา ดัง
 ปรากฏว่าในช่วงปี 2529 ที่ผ่านมา พบว่าประเทศไทยได้รับความสำเร็จในการดำเนินการ
 ตลาดทางด้านอุตสาหกรรมท่องเที่ยวเกินเป้าหมายที่วางไว้ ทั้งอัตราการเติบโตของจำนวน
 นักท่องเที่ยว จำนวนที่พักเฉลี่ยของนักท่องเที่ยวและรายได้การท่องเที่ยว จำนวนนักท่องเที่ยว
 ที่ลี้ภัยไหลเข้ามาในประเทศไทยมีจำนวนสูงถึง 2,818,092 คน โดยมีอัตราเพิ่มขึ้นจาก
 เป้าหมายเดิมที่วางไว้จากร้อยละ 7.6 เป็นร้อยละ 14.58 และเมื่อนำมาเปรียบเทียบกับ
 ปี 2528 พบว่า จำนวนวันพักโดยเฉลี่ยของนักท่องเที่ยวได้เพิ่มขึ้นจาก 5.58 วัน เป็น
 5.93 วัน และมีค่าใช้จ่ายเฉลี่ยต่อคนต่อวันเท่ากับ 2,233 บาท จากตัวแปรทั้งสามตัว
 ที่กล่าวมานี้ก่อให้เกิดรายได้จากการท่องเที่ยวเป็นจำนวนเงินประมาณ 37,321 ล้านบาท
 (เมื่อเปรียบเทียบกับประเทศสิงคโปร์และฮ่องกง พบว่าทั้งสองตลาดนี้มีอัตราการเติบโตสูง
 เพียงร้อยละ 5.3 และ 10.8 ตามลำดับ)

อย่างไรก็ตาม ก็ยังมีปัจจัยที่เอื้ออำนวยต่อการเจริญเติบโตของอุตสาหกรรม
 การท่องเที่ยวในไทยในปี 2529 หลายประการด้วยกัน กล่าวคือ

1) สภาพเศรษฐกิจโดยรวมของตลาดที่สำคัญ ๆ มีเสถียรภาพไม่ว่าจะเป็น
 ตลาดอเมริกา ตลาดยุโรป ตลาดเอเชียบางประเทศ โดยเฉพาะอย่างยิ่งในญี่ปุ่น และ
 ถึงแม้ว่าประเทศสิงคโปร์และมาเลเซีย ไม่มีการขยายตัวทางเศรษฐกิจมากนัก แต่สภาพ

เศรษฐกิจของทั้งสองประเทศนี้ก็ไม่มีผลกระทบกระเทือนต่อการเดินทางมาประเทศไทย

2) สภาพปัญหาทางการเมืองภายในที่เกิดขึ้นในบางประเทศเป็นตัวสกัดกั้นการเดินทางไปยังประเทศเหล่านั้น เช่น การก่อการร้าย รวมทั้งอุบัติเหตุของโรงงานไฟฟ้านิวเคลียร์เซอร์โนมิล ทำให้นักท่องเที่ยวชาวอเมริกันลดการเดินทางไปท่องเที่ยวในแถบยุโรป การสู้รบในตะวันออกกลาง ปัญหาการเมืองในฟิลิปปินส์และศรีลังกา ซึ่งจัดว่าเป็นคู่แข่งสำคัญของไทยในเอเชีย ปัญหาต่าง ๆ เหล่านี้มีแนวโน้มว่าเป็นตัวผลักดันให้ประเทศไทยซึ่งมีเสถียรภาพทางการเมืองมีข้อได้เปรียบในเชิงแข่งขันมากขึ้น

3) การเพิ่มเที่ยวบินและสายการบินใหม่ ๆ ในหลายเส้นทางไม่ว่าจะเป็นทางจากยุโรปหรือเอเชีย นับว่าเป็นปัจจัยที่ช่วยเสริมโอกาสของประเทศไทยมากยิ่งขึ้น

4) รัฐบาลให้การสนับสนุนด้านการท่องเที่ยวอย่างจริงจังและต่อเนื่องตั้งแต่ปี 2527 เป็นต้นมา ทำให้การดำเนินงานด้านการตลาดเป็นไปอย่างกว้างขวางยิ่งขึ้น ทำให้ประเทศไทยเป็นที่รู้จักในต่างประเทศอย่างแพร่หลาย

5) ธุรกิจท่องเที่ยวของภาคเอกชนได้ให้การสนับสนุนและร่วมมือดำเนินงานด้านการตลาด ตลอดจนการพัฒนาและการลงทุนด้านการท่องเที่ยว อันเป็นปัจจัยสำคัญในการเร่งรัดการเจริญเติบโตด้านท่องเที่ยว

สำหรับในปี 2530 ที่ผ่านมานั้น จากสถิติของนักท่องเที่ยวในช่วง 6 เดือนแรก (มกราคม - มิถุนายน) พบว่ามีนักท่องเที่ยวรวมทั้งสิ้นจำนวน 6,614,990 คน และเมื่อเปรียบเทียบกับระยะเดียวกันของปี 2529 จะพบว่ามีอัตราการนักท่องเที่ยวเพิ่มขึ้นถึงร้อยละ 21.86

อย่างไรก็ตาม เราอาจกล่าวได้ว่าการที่ทุกฝ่ายร่วมมือกันในการพัฒนาอุตสาหกรรมการท่องเที่ยวนี้ ได้มีบทบาทต่อการพัฒนาประเทศทางด้านเศรษฐกิจและสังคมดังนี้

บทบาทของการพัฒนาประเทศทางด้านเศรษฐกิจ

1) ก่อให้เกิดรายได้ในรูปแบบของเงินตราต่างประเทศ เช่นเดียวกับการส่งสินค้าไปจำหน่ายยังต่างประเทศ จะเห็นว่านับตั้งแต่ปี 2525 เป็นต้นมา รายได้จากการท่องเที่ยว

เพิ่มสูงขึ้น เป็นลำดับที่ 1 เมื่อเปรียบเทียบกับรายได้หลัก ๆ จากการที่ส่งสินค้าไปขายต่าง
ต่างประเทศประเภทอื่น ๆ ดังนี้

ปี	รายได้จากอุตสาหกรรม ท่องเที่ยว (ล้านบาท)	รายได้จากการส่งออก ข้าว (ล้านบาท)	รายได้จากการส่งสินค้า ประเภทสิ่งทอ (ล้านบาท)
24	21,455	26,367	12,531
25	23,879	22,504	14,049
26	25,050	20,157	14,351
27	27,317	25,932	19,155
28	31,768	22,524	23,575
29	37,321	20,315	31,268

ในช่วงตั้งแต่ปี 2524 - 2529 ที่ผ่านมามีแนวโน้มว่ารายได้ที่ประเทศไทยเราได้รับ
จากอุตสาหกรรมท่องเที่ยว มาเปรียบเทียบกับรายจ่ายที่เราต้องสูญเสียไปกับการท่องเที่ยว
ซึ่งเป็นจำนวนสูงก็ตาม จะเห็นว่าผลต่างของรายรับและรายจ่ายดังกล่าวนี้อยู่ในเกณฑ์ที่
น่าพอใจดังนี้

ปี	รายได้จากอุตสาหกรรม ท่องเที่ยว (ล้านบาท)	รายจ่ายที่สูญเสียไปกับการ ท่องเที่ยว (ล้านบาท)	ผลต่าง (ล้านบาท)
2524	21,455	6,027	+15,428
2525	23,879	6,151	+17,728
2526	25,050	7,896	+17,154
2527	27,317	7,208	+20,109
2528	31,768	7,587	+24,181
2529	37,321	7,786	+29,535

ในเรื่องของรายรับที่ประเทศไทยของเราได้รับจากอุตสาหกรรมท่องเที่ยวในช่วง 3 ปีที่ผ่านมาคือ ปี 2527 - 2529
ถ้าจะนำรายได้ดังกล่าวมาจำแนกเป็นประเภทแล้วจะได้ดังนี้

ประเภทของ ปี รายรับ	รวม (ล้านบาท)	ที่อยู่อาศัย (ล้านบาท)	อาหาร-เครื่องดื่ม (ล้านบาท)	การซื้อสินค้า (ล้านบาท)	คววมบันเทิง (ล้านบาท)	การเดินทาง (ล้านบาท)	เบ็ดเตล็ด (ล้านบาท)
2527	27,317.39	7,681.65	5,608.26	8,238.92	2,849.20	2,316.52	622.84
2528	31,767.86	8,138.93	6,080.37	10,693.06	3,697.78	2,484.25	673.47
2529	37,321	9,939	6,318	10,222	3,740	5,818	1,284

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

เมื่อนำเอาประเภทของรายรับแต่ละประเภทในแต่ละปีมาคิดในรูปของร้อยละ
จะได้ดังนี้

ปี	รวม	ที่อยู่อาศัย	อาหาร เครื่องดื่ม	การซื้อสินค้า	ความบันเทิง	การเดินทาง	เบ็ดเตล็ด
2527	100.00	28.12	20.53	30.16	10.43	8.48	2.28
2528	100.00	25.62	19.14	33.66	11.64	7.82	2.12
2529	100.00	26.63	16.93	27.39	10.02	15.59	3.44

2) รายได้จากอุตสาหกรรมการท่องเที่ยว เป็นรายได้ที่กระจายไปสู่ประชาชน
ในท้องถิ่นอย่างกว้างขวาง ซึ่งจะมีส่วนทำให้ฐานะและคุณภาพการดำรงชีวิตของประชาชน
ในท้องถิ่นนั้น ๆ ดีขึ้น

3) ช่วยสร้างงาน สร้างอาชีพ เช่น อาชีพด้านธุรกิจโรงแรม ที่พัก ร้านอาหาร
ภัตตาคาร บาร์ ไนท์คลับ การขนส่ง และการบริการด้านอื่น ๆ (การท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย
2529 : 7)

4) ช่วยกระตุ้นให้เกิดการผลิต และนำเอาทรัพยากรของประเทศมาใช้
ประโยชน์ทางเศรษฐกิจ โดยมีผลทบทวีในอัตราที่สูง กล่าวคือถ้านักท่องเที่ยวเอาเงิน
มาใช้ 100 บาท เงินนั้นจะกระจายไปกระตุ้นให้เกิดการผลิตในสาขาต่าง ๆ 2.06 เท่าตัว
นั่นคือเงิน 100 บาท จะถูกนำไปหมุนเวียนในระบบเศรษฐกิจของไทยคิดเป็นมูลค่าทั้งสิ้น
206 บาท

บทบาทของการพัฒนาประเทศด้านสังคมและวัฒนธรรม

1) อุตสาหกรรมท่องเที่ยวจะมีบทบาทในการสร้างสรรค์ความเจริญไปสู่ภาค
และท้องถิ่นที่เป็นที่ตั้งของสถานที่ท่องเที่ยวต่าง ๆ ทั้งทางด้านวัตถุและเทคโนโลยีต่าง ๆ
เช่น ถนนหนทาง ไฟฟ้า โทรคมนาคมรูปแบบต่าง ๆ นอกจากนี้แล้วอุตสาหกรรมท่องเที่ยว
ยังมีส่วนผลักดัน หรือส่งเสริมความปลอดภัยและความมั่นคงแก่ท้องถิ่นเหล่านั้นด้วย

2) อุดสาหกรรมท่องเที่ยวจะมีบทบาทในการสนับสนุนฟื้นฟูในการอนุรักษ์ศิลปวัฒนธรรมและประเพณีต่าง ๆ ให้คงอยู่สืบไป เช่น ประเพณีลอยกระทง สงกรานต์ ฯลฯ รวมทั้งการอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

3) อุดสาหกรรมท่องเที่ยวจะมีบทบาทในการเป็นสื่อในการสร้างความภาคภูมิใจในความเป็นไทยให้กับคนไทยทุกคน ซึ่งจะมีผลต่อมาในการสร้างความจงรักภักดี และหวงแหนผืนแผ่นดินของคน

4) อุดสาหกรรมท่องเที่ยวจะมีบทบาทในการส่งเสริมชักจูงคนไทยให้เดินทางท่องเที่ยวในประเทศของเรามากขึ้น เป็นการสร้างค่านิยมแก่คนไทย ให้มาสนใจท่องเที่ยวในประเทศมากขึ้น แทนที่จะไปท่องเที่ยวต่างประเทศ

5) อุดสาหกรรมท่องเที่ยวจะมีบทบาทในการก่อให้เกิดความเข้าใจอันดีระหว่างกันซึ่งจะเป็นหนทางนำไปสู่สันติภาพและความสงบสุขของมวลมนุษย

เมื่อหันมามองอุตสาหกรรมท่องเที่ยวในภาคของเอกชน จะเห็นว่าธุรกิจด้านการท่องเที่ยวนี้มีวันจะยิ่งขยายตัวอย่างไม่หยุดยั้ง ครบเท่าที่จำนวนประชากรซึ่งมีวันมีแต่จะเพิ่มขึ้นประกอบกับทางภาครัฐบาลตลอดจนองค์กรหรือหน่วยงานที่เกี่ยวข้องได้ให้ความสำคัญต่อธุรกิจดังกล่าวนี้ไม่ยิ่งหย่อนไปกว่าธุรกิจหรืออุตสาหกรรมอื่น ๆ ที่สามารถทำรายได้ที่สูงให้กับประเทศแล้วนั้นก็หมายความว่าอุตสาหกรรมท่องเที่ยวได้เข้ามามีบทบาทสำคัญมากขึ้นตามลำดับต่อการพัฒนาเศรษฐกิจของประเทศไทยเรา จากสาเหตุนี้เอง อุดสาหกรรมท่องเที่ยวจึงจัดได้ว่าเป็นความหวังใหม่ของระบบเศรษฐกิจไทยที่จะช่วยให้เศรษฐกิจขยายตัวต่อไปได้ ภายใต้สภาพการณ์ทางเศรษฐกิจโลกที่มีความผันผวนขึ้นลง เช่นในปัจจุบัน

ด้วยเหตุนี้ แผนพัฒนาการท่องเที่ยวจึงถูกบรรจุไว้ในแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติตั้งแต่แผน 4 (พ.ศ. 2520 - 2529) จนถึงปัจจุบัน ซึ่งอยู่ในช่วงของแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 6 (พ.ศ. 2530 - 2534) โดยวัตถุประสงค์สำคัญหลักในการส่งเสริมการท่องเที่ยวมีอยู่ 3 ประการคือ

- 1) พยายามให้นักท่องเที่ยวเดินทางเข้ามาเยือนมากที่สุด
- 2) พยายามให้นักท่องเที่ยวมาอยู่นานวันที่สุด
- 3) พยายามให้นักท่องเที่ยวมีความประทับใจและอยากจะกลับมาเยือนท้องถิ่นของเราอีก

จากรายงานของกองสถิติและวิจัย ฝ่ายวิชาการ การท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย แสดงให้เห็นว่ารายรับที่เป็นจำนวนมหาศาลในช่วง 2 ปี ที่ผ่านมาคือในปี 2528 และ 2529 ดังที่ได้กล่าวมาทั้งหมดนั้น เป็นรายรับในรูปแบบของเงินตราต่างประเทศที่หิ้วไหลเข้ามา ในประเทศจะมาจากนักท่องเที่ยวจากประเทศต่าง ๆ ทั่วโลก ซึ่งรายรับดังกล่าวนี้ จะมาจากนักท่องเที่ยวในกลุ่มประเทศต่าง ๆ ดังนี้ (จำนวนนักท่องเที่ยว)

ประเทศ (กลุ่มประเทศ)	มค. - ธค. 2529 (คน)	มค. - ธค. 2528 (คน)	ผลต่าง (%) ปี 29/28
อเมริกา	244,308	215,395	+14.42
ยุโรป	621,514	511,517	+21.50
แอฟริกา	13,683	11,192	+22.26
ตะวันออกกลาง	110,619	104,813	+ 5.54
เอเชียตะวันออก และภาคพื้น แปซิฟิก	1,617,404	1,374,141	+17.70
เอเชียใต้	210,564	221,212	- 4.81
รวม	2,818,092	2,438,270	+15.58

ด้วยเหตุนี้จึง เป็นสิ่งที่น่าศึกษาวิจัยว่า นักท่องเที่ยวจากกลุ่มประเทศดังกล่าวนี้มีพฤติกรรมการเปิดรับข่าวสารเกี่ยวกับการท่องเที่ยวในเมืองไทยอย่างไรจึงทำให้เขาหิ้วไหลกันเข้ามาท่องเที่ยวในประเทศไทยของเรา เพื่อผลของการศึกษาวิจัยที่ได้จะได้เป็นประโยชน์แก่การท่องเที่ยวแห่งประเทศไทยที่จ ำไป เป็นแนวทางในการวางแผนปรับปรุงแผนการประชาสัมพันธ์ กลยุทธ์และการดำเนินการในรูปแบบต่าง ๆ เพื่อส่งผลให้อุตสาหกรรมท่องเที่ยวได้มีส่วนในการพัฒนาประเทศโดยเฉพาะอย่างยิ่งการพัฒนาด้านเศรษฐกิจต่อไป

การศึกษาวิจัยครั้งนี้จะเลือกศึกษาเฉพาะเขตเมืองพัทยา เนื่องจากเมืองพัทยา เป็นชายหาดที่มีชื่อเสียงที่สุดแห่งหนึ่งของประเทศ และเป็นแหล่งท่องเที่ยวที่มีนักท่องเที่ยว จากประเทศต่าง ๆ มาเที่ยวมากที่สุดในรอบ 2 ปีที่ผ่านมาคือปี 2528 และ 2529 เมื่อเปรียบเทียบกับแหล่งท่องเที่ยวอื่น ๆ เช่น เชียงใหม่ ภูเก็ต หาดใหญ่ ฯลฯ

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อศึกษาปริมาณการ เปิดรับข่าวสาร เกี่ยวกับการท่องเที่ยวในเมืองไทย ของนักท่องเที่ยวชาวต่างชาติ
2. เพื่อศึกษาถึงความสัมพันธ์ระหว่างปริมาณการ เปิดรับข่าวสาร เกี่ยวกับการท่องเที่ยวในเมืองไทย กับจำนวนครั้งของการท่องเที่ยวในเมืองไทยของนักท่องเที่ยวชาวต่างชาติ

สมมติฐานของการวิจัย

1. ปัจจัยด้านประชากรอันได้แก่ เพศ อายุ การศึกษา รายได้ สัญชาติ และประเทศถิ่นที่อยู่อาศัย มีความสัมพันธ์กับการ เปิดรับข่าวสาร เกี่ยวกับการท่องเที่ยวเมืองไทย
2. ปริมาณการ เปิดรับข่าวสาร เกี่ยวกับการท่องเที่ยวในเมืองไทยโดยผ่านทางสื่อมวลชน มีความสัมพันธ์กับจำนวนครั้งของการมาท่องเที่ยวเมืองไทย
3. ปริมาณการ เปิดรับข่าวสาร เกี่ยวกับการท่องเที่ยวในเมืองไทยโดยผ่านทางสื่อเฉพาะกิจ มีความสัมพันธ์กับจำนวนครั้งของการมาท่องเที่ยวเมืองไทย
4. ปริมาณการ เปิดรับข่าวสาร เกี่ยวกับการท่องเที่ยวในเมืองไทย โดยผ่านทางสื่อบุคคล มีความสัมพันธ์กับจำนวนครั้งของการมาท่องเที่ยวเมืองไทย

ข้อจำกัดในการวิจัย

1. การศึกษาในครั้งนี้เป็นการศึกษาเฉพาะถึง ความสัมพันธ์ระหว่างปริมาณการเปิดรับข่าวสารโดยผ่านทางทั้งสื่อมวลชน สื่อเฉพาะกิจและสื่อบุคคลเกี่ยวกับ

การท่องเที่ยวในเมืองไทย กับ การมาท่องเที่ยวในเมืองไทยของนักท่องเที่ยวชาวต่างชาติ
๗ เมืองพัทยา

๒. การศึกษาในเรื่องดังกล่าวนี้ จะมุ่งศึกษาเฉพาะนักท่องเที่ยวชาวต่างชาติ
เท่านั้น และต้องเป็นนักท่องเที่ยวที่ใช้ภาษาอังกฤษเป็นภาษาหลัก หรือเป็นนักท่องเที่ยวที่
มีความสามารถ ความรู้ ความเข้าใจภาษาอังกฤษ เพียงพอที่จะสามารถกรอกแบบสอบถาม
หรือให้สัมภาษณ์ เป็นภาษาอังกฤษได้ เนื่องจากเครื่องมือที่ใช้ในการเก็บข้อมูลในการศึกษา
ในครั้งนี้จะเป็นแบบสอบถามที่ถูกสร้างขึ้น เป็นภาษาอังกฤษ

๓. การศึกษาในเรื่องดังกล่าวนี้ จะมุ่งศึกษาเฉพาะนักท่องเที่ยวชาวต่างชาติ
๗ เมืองพัทยา เท่านั้น

ตัวแปรในการวิจัย

สมมติฐานข้อที่ ๑

ตัวแปรอิสระ : มีปัจจัยด้านประชากรอันได้แก่ เพศ อายุ การศึกษา
รายได้ สัญชาติ และประเทศถิ่นที่อยู่อาศัย

ตัวแปรตาม : การเปิดรับข่าวสารเกี่ยวกับการท่องเที่ยวเมืองไทย

สมมติฐานข้อที่ ๒

ตัวแปรอิสระ : ปริมาณการเปิดรับข่าวสารเกี่ยวกับการท่องเที่ยวเมืองไทย
จากสื่อมวลชน

ตัวแปรตาม : จำนวนครั้งของการมาท่องเที่ยวเมืองไทย

สมมติฐานข้อที่ ๓

ตัวแปรอิสระ : ปริมาณการเปิดรับข่าวสารเกี่ยวกับการท่องเที่ยวเมืองไทย
จากสื่อเฉพาะกิจ

ตัวแปรตาม : จำนวนครั้งของการมาท่องเที่ยวเมืองไทย

สมมติฐานข้อที่ ๔

ตัวแปรอิสระ : ปริมาณการเปิดรับข่าวสารเกี่ยวกับการท่องเที่ยวเมืองไทย
จากสื่อบุคคล

ตัวแปรตาม : จำนวนครั้งของการมาท่องเที่ยวเมืองไทย

คำจำกัดความในการวิจัย

ปริมาณการเปิดรับข่าวสาร หมายถึง ความถี่หรือความบ่อยครั้งในการ เปิดรับข่าวสาร จากสื่อมวลชน สื่อเฉพาะกิจ และสื่อบุคคล

ปริมาณการ เปิดรับข่าวสารจากสื่อมวลชน หมายถึง การอ่านหนังสือพิมพ์ การฟังวิทยุ การดูโทรทัศน์ การอ่านนิตยสาร โดยวัดความถี่(Frequency) หรือความบ่อยครั้งของ การเปิดรับข่าวสารโดยผ่านทางสื่อมวลชนแต่ละประเภท กล่าวคือการอ่านหนังสือพิมพ์ ศึกษาถึงความบ่อยครั้งในการอ่านหนังสือพิมพ์ การฟังวิทยุศึกษาถึงความบ่อยครั้งในการ ฟังวิทยุ การดูโทรทัศน์ ศึกษาถึงความบ่อยครั้งในการชมรายการโทรทัศน์ และการอ่าน นิตยสารศึกษาถึงความบ่อยครั้งในการอ่านนิตยสาร

ปริมาณการ เปิดรับข่าวสารจากสื่อ เฉพาะกิจ หมายถึงปริมาณหรือความถี่หรือความบ่อยครั้ง ในการได้มีโอกาสชม วีดีโอ สไลด์ โปสเตอร์ แผ่นพับ และการจัดนิทรรศการต่าง ๆ เกี่ยวกับ เมืองไทย หรืองานแสดงสินค้าไทยหรืองานขายสินค้าไทย

ปริมาณการ เปิดรับข่าวสารจากสื่อบุคคล หมายถึง ปริมาณหรือความถี่หรือความบ่อยครั้ง ในการได้มีโอกาสพบปะพูดคุยสนทนากับผู้อื่นซึ่งอาจจะ เป็นญาติพี่น้อง เพื่อนฝูง เพื่อนร่วมงาน เจ้าหน้าที่ส่งเสริมการท่องเที่ยวของการท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย หรือเจ้าหน้าที่จาก หน่วยงานของรัฐบาลที่เกี่ยวข้อง และหน่วยงานภาคเอกชนที่เกี่ยวข้องกับการท่องเที่ยว

นักท่องเที่ยวชาวต่างชาติ หมายถึง นักท่องเที่ยวที่เดินทางมาจากประเทศต่าง ๆ ทั่วโลก เพื่อมาท่องเที่ยวในเมืองไทย และ เป็นบุคคลผู้ซึ่งไม่มีภูมิลำเนาอยู่ในเมืองไทย

จำนวนครั้งของการมาท่องเที่ยวเมืองไทย หมายถึง ความบ่อยครั้ง หรือความถี่ของการ เดินทาง เข้ามาท่องเที่ยวในเมืองไทยของนักท่องเที่ยวชาวต่างชาติ

ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับจากการวิจัย

1. ผลที่ได้จากการวิจัยคาดว่าจะ เป็นประโยชน์แก่การท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย ที่จะนำไปเป็นแนวทางในการวางแผน ปรับปรุงแก้ไขแผนการประชาสัมพันธ์ที่จะประชาสัมพันธ์ ไปยังประเทศต่าง ๆ ในโลก เพื่อส่งผลให้อุตสาหกรรมท่องเที่ยวได้มีส่วนในการพัฒนาประเทศ ในด้านเศรษฐกิจต่อไป

2. ผลที่ได้จากการวิจัยคาดว่าจะ เป็นประโยชน์แก่การท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย
ที่จะใช้ เป็นแนวทางในการกำหนดนโยบายและกลยุทธ์ที่แนบมลโดยเฉพาะอย่างยิ่ง ในการ
ผลิตสื่อ และกระบวนการต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องเพื่อแข่งขันกับประเทศเพื่อนบ้านทางด้าน
อุตสาหกรรมท่องเที่ยว เช่น มาเลเซีย ฮองกง และสิงคโปร์ เป็นต้น

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย